

HOTĂRÂREA Nr.26 **din 3 noiembrie 2000**

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României

Publicată în Monitorul Oficial nr.583 din 20.11.2000

Lucian Mihai	- președinte
Costică Bulai	- judecător
Constantin Doldur	- judecător
Kozsokár Gábor	- judecător
Ioan Muraru	- judecător
Nicolae Popa	- judecător
Lucian Stângu	- judecător
Florin Bucur Vasilescu	- judecător
Romul Petru Vonica	- judecător
Mariana Trofimescu	- procuror
Marioara Prodan	- magistrat-asistent

La data de 3 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația formulată de doamna Veronica Gîndac, privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României, contestație ce formează obiectul Dosarului nr.361D/2000.

Potrivit dispozițiilor art.20 alin.4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr.19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În contestație s-au invocat următoarele motive: "Înregistrarea candidaturii este nelegală și incompatibilă cu calitatea de prim-ministru a domnului Mugur Isărescu, deoarece una dintre atribuțiile constituționale ale Guvernului este organizarea alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat, precum și pentru alegerea Președintelui României." Un alt aspect important, în opinia contestatoarei, este și "faptul că, deși candidatura domnului Mugur Isărescu a fost înregistrată ca independent, acesta este susținut de alianța politică C.D.R. 2000". Se mai susține că "este posibil ca dl Mugur Isărescu să beneficieze în mod indirect de subvenții de la bugetul de stat, fapt ce contravine dispozițiilor art.45 alin.4 din Legea nr.68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului", condiții în care "egalitatea de șanse a celorlalți candidați este serios compromisă". De asemenea, se mai consideră că această candidatură "este contrară moralei publice". Se susține că domnul Mugur Isărescu nu poate candida la funcția supremă în stat decât după ce își va prezenta demisia din funcția de prim-ministru. Contestatoarea invocă în acest sens Decizia nr.2 din 30 iunie 1992 a Curții Constituționale, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.34 din Legea nr.68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, dispoziții referitoare la limitarea, pentru prefecți și subprefecți, a dreptului de a candida în aceeași circumscripție electorală în care își exercită funcția. Totodată, deși contestatoarea invocă și prevederile art.49 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, consideră că "lipsa unui text de lege expres care să reglementeze o asemenea situație specială este suplinită de dispozițiile art.16 alin.(1) și (2) din Constituția României".

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art.85 alin.(1) din Legea nr.68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art.28 alin.(1) din Legea nr.69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României, deoarece nu există nici o limitare constituțională sau legală privind dreptul primului-ministru de a candida pentru funcția de Președinte al României. Totodată se arată că susținerea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu și de către o alianță politică nu impiedică asupra legalității acestei candidaturi. De asemenea, se arată că

nu poate fi asimilată limitarea dreptului de a candida, prevăzută de Legea nr.68/1992, pentru prefecți și subprefecți, cu situația primului-ministru, cu privire la care nu există nici un impediment legal. În consecință, se solicită respingerea contestației.

CURTEA,

analizând contestația în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr.69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art.144 lit.d) din Constituție, ale art.26 din Legea nr.47/1992, republicată, ale art.2 alin.(2) și ale art.11 alin.(2) și (3) din Legea nr.69/1992, Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

În opinia contestatoarei candidatura domnului Constantin Mugur Isărescu pentru "funcția supremă în stat" este neconstituțională. Motivele invocate în contestație vizează incompatibilitatea primului-ministru de a candida pentru funcția de Președinte al României, sub aspect constituțional, prin încălcarea art.16 alin.(1) și (2) din Constituție, și moral, prin existența și a altor susținători ai candidaturii, ca independent, a domnului Constantin Mugur Isărescu și posibilitatea obținerii unor subvenții de la buget. Autoarea își întemeiază contestația pe prevederile art.144 lit.d) din Constituție și pe cele ale art.16 alin.(1) și (2), precum și pe prevederile art.11 alin.(1) și (3) din Legea nr.69/1992 privind alegerea Președintelui României.

Examinând contestația, Curtea constată că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art.35, art.34 alin.(2), art.16 alin.(3), art.37 alin.(3) și la art.81 alin.(4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

— Art.35: "*(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).*

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.;

— Art.34 alin.(2): "*Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.;*

— Art.16 alin.(3): "*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.;*

— Art.37 alin.(3): "*Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.;*

— Art.81 alin.(4): "*Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.*"

În speță, examinând motivele invocate de contestatoare, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale anterior menționate. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatoarei, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

Curtea constată, de asemenea, că nu pot fi luate în considerare nici motivele referitoare la încălcarea prevederilor art.16 alin.(1) și (2) din Constituție [al căror conținut este următorul: "*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.*"], deoarece, prin înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României nu s-a încălcat principiul egalității în drepturi și nici principiul respectării legii. Într-adevăr, așa cum observă însăși contestatoarea, nu există nici un text constituțional sau legal care să interzică primului-ministru să candideze pentru funcția de Președinte al României. În absența unei asemenea restrângeri Curtea constată că Biroul Electoral Central a procedat corect înregistrând candidatura domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României.

De asemenea, Curtea constată că interdicția prevăzută de Legea nr.68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, în privința candidaturii prefecților și a subprefecților, nu poate fi extinsă la candidatura pentru funcția de Președinte al României, limitările fiind de strictă interpretare.

În sfârșit, Curtea mai observă că înregistrarea candidaturii primului-ministru reprezintă tocmai respectarea principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări și, totodată, afirmarea principiului respectării legii.

În consecință, contestația urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art.144 lit.d) din Constituție, al art.13 alin.(1) lit.B.a), al art.16, 26 și 27 din Legea nr.47/1992, republicată, precum și al art.2 alin.(2) și al art.11 alin.(2) și (3) din Legea nr.69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de doamna Veronica Gîndac.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.